Ի· ՏՂԻՒ ԹԻՒ 1261 — ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ 16 ՄԱՐՏ 1888 — (Ն· Տ·) 28 ՄԱՐՏ 1888 — 16 ՐԷՃԷՊ 1305

20 ՓԱՐԱ

ՀԱՄԱԿ ԿԱՅ ՈՐ ԵՒ ԻՐԷՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԷՏՔ Է ՈՒՂՂԵԼ
ԱՌ ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԳՐԻ
Ղալաթիա, Նորատունկեան–խան

Direction du journal AREVELK
Noradounghian Han, Galata
CONSTANTINOPLE

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԳԱԶԵԹԱԳՐԱՏԱՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Կ· Պոլսոյ համար Տարեկան գահավճար արձակի 160
» » Վեցամսեայ » » 80
» » Եռամսեայ » » 40
Գառաւաց » եւ տեղական » 240
Թղթատարով տարեկան
Գառաւաց համար եւ տեղական 120
Թղթատարով վեցամսեայ
Օտար երկիրներ, տարեկան երկար 56
» » վեցամսեայ » 28

Դուրս ղրկուած լրագրաց վաճառ ծախքը Տնօրէնութեան վրայ է
խմբագրութեանս ղրկուած նամակ կամ գրութիւն եա լրագրի·

Les annonces sont reçues
AUX BUREAUX DU JOURNAL

Կ· ՊՈԼԻՍ, 16 ՄԱՐՏ, 1888

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

ՕՐՈՒԱՆ ԽՆԴԻՐՔ

Ի ԳԵՐՄԱՆԻԱ.

Ռայխսթագին մարտ 19ի նստին մէջ, Պ. Պիզմարք հետեւեալ յայտարարութիւնը ըրաւ.

«Մեծ գոհունակութիւն պիտի պատճառէ ինձ եթէ ձիս արտօնէք գերմանական երեսփոխանութեան չնորհակալիքը մատուցանելու բարեկամ կառավարութեանց, որոց ազգային խորհրդարանք համակրանք և վշտակցութիւն յայտնեցին այն սուգին առթիւ որով համակած ենք.

«Չեմ կրնար բացատրել թէ հանգուցեալ կայսեր մահուան առթիւ արտայայտուած համակրալից ցոյցերն ո՛ր աստիճան ընդհանուր եղան. Աշխարհի ամեն կողմէն մեր գաղթականութիւնք համակրալից հեռագրեր ղրկեցին. վերջին հեռագրերը Բորբէալի Գերմանաց կողմէ կուգային.

«Աշխարհի հինգ մասերէն սրտաչարժ ուղերձներ եկան. Մինչեւ իսկ մեր հակառակորդներէն (Աւստրալիայէն և Ամերիկայէն) հեռագրեր եկան, որոց չատեր կը խնդրէին պահներ դնել կայսեր գերեզմանին վրայ.

«Պատմութեան մէջ դժուար է գըտնել օրինակն այնչափ ընդհանուր սուգի մը վերաբերեալ համակրանաց մը. Վեհապետի մը մահուան առթիւ. Ասկէ առաջ ալ մեծ մարդիկ մեռած են. երբ Նաբոլէոն Ա. կամ Լուի ԺԴ անհետացաւ, աշխարհի մէջ մեծ տպաւորութիւն մ՚ըրաւ այս դէպքը. Բայց մեր հակառակորդներէն, ինչպէս և դրացի ազգերէն այնչափ ուղերձներու և պահպանելու առաքում դեռ ևս չէր տեսնուած, երբեք ո՛չ մէկ վեհապետ այն աստիճան չէ յարգուած որ աշխարհի ամեն ժողովուրդք անխտիր եկած իրենց ցաւակցութիւնն յայտնած լինին անոր գերեզմանին վրայ.

«Զեզմէ խնդրած արտօնութիւնս աշխարհի վրայ ամեն երկրի չնորհակալութիւն յայտնելու համար չէ. Մեզ դրացի երկիրներու կողմէ համակրանաց մանաւանդ ցոյցեր եղան, ինչպէս Աւստրիա–Հունգարիա, Իտալիա, Բորդուգալ, Հոլլանտա, Շուէտ, Պելճիա եւ Դանիա, թէեւ այս վերջին երկրի մէջ (ի Դանիա) տխրեցուցիչ յիշատակներ արթնցան. Բայց նա զոր կ՚ողբանք՝ ամենուրք ա՛յն աստիճան խազաղարար և հաշտարար ազդեցութիւն մ՚ի գործ դրած էր, որ ո՛չ միայն դանիական կառավարութիւնն այլ և Դանիոյ Ծերակոյտն եւ երեսփոխանութիւնն իրենց ցաւակցական զգացմանց արտայայտութիւնը ղրկեցին գերման ժողովրդեան, երախտապարտ պիտի լինիմ եթէ ձիս արտօնէք ձեր ինչպես և կայս. կառավարութեան չնորհակալիքն յայտնելու այս դրացի ազգաց, որոց համակրութիւնը գրաւոր դաշնադրութիւններէն աւելի հաստատ հիմ մ՚է խաղաղութեան պահպանման.»

Ռայխսթագին միահամուռ տուաւ պիզմարք իշխանի խնդրած արտօնութիւնը.

Ֆրետերիկ կայսր, թէեւ կառավարական ընթացիկ գործոց մէջ իրեն լիազօր փոխանորդ կարգեց զվիլհէլմ իշխան, ի գլուխ. Կայսերական կառավարութեան իւր ներկայութիւն դաձի կ՚ընէ ամեն կերպու. Պալատան մեծ պաշտօնեայք փոխուեցան, եւ անոնց տեղ նորեր անուանեցան. Դահաժառանգ Ֆրետերիկ Իշխանին բարեկամութիւնը վայելող զինուորականներ և քաղաքական պաշտօնեաներ այժմ առաջնակարգ դիրքերու կը կոչուին Ֆրետերիկ կայսր կողմէ. Վիքտորիա կայսրուհին եւս իրեն գաղափարակից պալատական տիկիններ կ՚անուանէ.

—Աշխարհի ամեն կողմը, գերմանական, անգլիական և ամերիկեան հասարակութեանց և գաղթականութեանց մէջ մանաւանդ, հոգեւոր պաշտօներ կատարեցան յիշատակ Վիլհէլմ Կայսեր մահուան. Մանաւանդ կալկադալէ քաշուած հեռագիր մը կը ծանուցանէ թէ հանգուցեալ Վեհապետին յուղարկաւորութեան օրը Կալկադալէ մայրեկեղեցւոյն մէջ մեծաշուք պատարագութիւն մը կատարեցաւ. Այն մեծ եկեղեցին ամբողջովին լցած էր խուռն և նշանաւոր բազմութեամբ, յորում կ՚ներեւէին կառավարիչը, Քոնտդի Դուքսը (Վիքտորիա Թագուհւոյն որդին,) Հնդկաստանի Վարչական Խորհրդին անդամք, և օտար հիւպատոսք, ընդ որս օսմ. հիւպատոսը. Բերդերէն 91 թնդանօթներ արձակեցան, և դրօշները ազատեւ պարզուեցան.

—Սոֆիայէ կը հեռագրուի անգլ. Թերթերուն. «Պուլկար լրագիրք լրջօրէն կը խօսին պուլկարական անկախութիւն հռչակելու գաղափարին վրայ. Կառավարական Սէշոյոն կրսէ թէ Պուլկարիոյ արգի վիճակը չի կրնար չարունակուիլ եթէ Բ. Դրան կողմէ միջամտութիւն մը լինի. Պուլկարք կրնան յարմար փորձուիլ՝ անկախութիւն հրատարակելով՝ Պերլինի Դաշնագրին տրամադրութիւններէն իրենք զիրենք ազատ կացուցանելու. Իսկ արդի կառավարութեան ընդդիմադիր պուլկար լրագիրք անպատեհ կը համարին անկախութեան հրատարակութիւնը.»

ՊՈՒԼԱՆԺԷԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐ

Թաւրէն փարիզի Թղթակիցը կը հեռագրէ.

«Քինիչ Խորհուրդն որոյ առջեւ պիտի դառնայ Զօր. Պուլանժէ, կը բականայ ի Փարիզ գտնուող զօրաքաժնի երիցագոյն հինգ զօրավարներէ. Դանիակ կը դուժարի, և կառավարութեան կողմէ վկայութիւններ և ամբաստանելոյն բացատրութիւնները կը լսէ, յետ որոյ ամբաստանութիւնը կը մեկնի, Խորհուրդը կամ Ատեանն իւր տեղեկագիրը կը մատուցանէ պատերազմական նախարարին. Զօր. Պուլանժէի դէմ ուղղեալ ամբաստանութիւնը կարգապահութեան դէմ Ծանր յանցանք կը վերագրէ. եթէ գործօն ծառայութիւնէ դադարեալ որոշուի, Զօր. Պուլանժէ հինգ տարի պիտի ձնայ պատերազմական նախարարին տրամադրութեան ներքեւ, որ կընայ եթէ ուզէ պահեստի զօրաց մէջ պաշտօն մը տալ նմա. Բայց յայնժամ, գործօն ծառայութեան մէջ գտնուող զօրավարէ մը տարբերելով, Պուլանժէ կընայ քունէ տալ և խորհրդարանի անգամ ընտրուիլ. եթէ երեսի. Ժողովը մտնէ, պիտի միանայ աննշան մարդերէ բաղկացեալ անանուն խմբակին հետ յորմէ ոյժ կը գտնէ. եթէ չընտրուի, պիտի ձնայ մշտական ընտրելի պահ մը մէկ խմբակի և պահ մը ուրիշ խմբակի, մինչեւ որ մտացութեան տրուի, եթէ ապստամբութեան մը գլուխ չհանդիսանայ, և վաղանցիկ յաղթանակ մը չտանի, կամ պարտեալ ապստամբաց բախտակից չլլնի. Այն պարագային մէջ, կը դադրի վտանգաւոր լինելէ.

«Այս բան հաճոյ չպիտի թուի Գերմաններուն, և հետաքրքրաշարժ է գիտել թէ գերման լրագիրք ոմանք ցաւ կը յայտնեն զի Պուլանժէ զօրավարին անհետ ձնալովը Գերմանք կը կորուսանեն մարդ մը, որոյ արտակարգ ընթացքն այնչափ կը յարմարէր իրենց խորհուրդներուն. Գերմանք գիտեն թէ ազետալից պարտութիւն մը պիտի կրէր Ֆրանսա, եթէ հետեւէր Պուլանժէ զօրավարին. Փարիզի գերմանական դեսպանատան զինուորական կցորդն, հազարապետ Վիլմէ, որ չատ սրամիտ դիտող մ՚էր, մեկնելէն առաջ ըսած էր. «Կը յուսամ թէ Պուլանժէ զօրավարին ձեռք չեն դպցներ».

«Պուլանժէ իշխանութեան հասնելու փառասիրութեամբ կը տոչորի, և պատերազմական նախարար լինելուն առթիւ իւր երազներն իրականացած տեսնելով, այլ ևս դիկտատորութիւն միայն պակաս խորհի. Բայց այսպիսի փառասիրութիւն մը յանկարծակի և ապշեցուցիչ ձեռնարկներու և վերջին ծայր յանդգնութեան կը կարօտի յաջողութեամբ պսակուելու համար. Այնպիսի մարդ մը պէտք է իրեն կոյր գործիք ընէ իւր պաշտպաններ, մինչ Զօր. Պուլանժէ ինք գործիք եղած է ի ձեռս անոնց որք ապստամբութիւն կը խորհին. Եթէ վերոյիշեալ պատերազմական նախարար լինէր, այս բան սպառնալիք մը պիտի նկատուէր աշխարհի խազաղութեան, և օտարազգեաց համակրանքէն պիտի զրկէր զՓրանսա, որ միջազգային խռովութեան սկզբնապատճառ պիտի համարուէր. Փրանսա կա՛մ ահեղի պարտութիւն մը կրելու և կա՛մ անխուսափելի դիկտատորութեան մը ենթարկուելու հարկին մէջ պիտի գըտնուէր. Փրանսա հիմա կը տեսնէ զայս, և ուրախ պէտք է լինի որ Պ. Թիւռոտի նախարարութեան հաստատ ընթացքն այս պատասխանատուութիւնէն ազատեց երկիրն. 1887 մարիս ամսոյ 28էն մինչեւ 31 Զօր. Պուլանժէ իւր իշխանութեան ներքեւ ունէր զՓարիզ և զՓրանսա. Իբրեւ պատերազմական նախարար, թէեւ հրաժարեալ, բայց ցանուանուած իւր յաջորդին կը վարէր պատերազմական նախարարութիւնն գործերն, և այն միջոցին կարող էր մեծ վտանգ մը աչք առնելով մեծ բան չահիլ. բայց պատեհ առիթը ձեռքէ հանեց, բան մը որ կը ցուցնէ թէ իւր յանդգնութիւն հաւասար չէ իւր փառասիրութեան. Ի Փարիզ, Լիոնի կայարանին մէջ, ժպտեցաւ ամբոխին որ կը ծափահարէր զինք. բայց երբ մարդ մը պոռաց «Ելիզէ երթա՛նք, Ելիզէ՛», Պուլանժէ չդնեկառքին մէջ նետեց ինզինք, և այսպէս միանգամ ընդմիշտ կրնակը դարձուց այն գերադանց կացութեան որուն հասնիլ կը բաղձար, և զոր սակայն յարձակմամբ առնուլ չէր յանդգներ. Այդ կացութեան հասնիլ այժմ իւր կարողութենէն վեր է. Ասկէ ետքն ինքզինք կրնայ խայտառակել և կործանել, եւ զայս գործողութիւն ըստ ամենայն հաւանականութեան ի գլուխ պիտի հանէ.»

Պ. ու Պլովիձ այս հեռագիրը ղրկելէն ի վեր, Պուլանժէական խնդիրը նոր երեւոյթներ ստացաւ. Իւր Մասնախումբ, Երեսի. Ժողովոյ քուէարկութենէն յետոյ, հրաժարեցաւ, և հրաւիրեց ընտրողներն որ եւս կենան քուէ տալէ Պուլանժէի. Բայց երկկի հեռագիրն աւելի եւս զարմանալի լուր մը բերաւ. Միակ գաւառի մը մէջ Զօր. Պուլանժէ 45,000 քուէ ստացած է. Ըսել է թէ, հակառակ Մանախմբին պաշտօնական յետս կոչման, հակառակ երեսի. Ժողովոյ պարասական քուէին և հակառակ Կառավարութեան ձեռք առած միջոցներուն, Զօր. Պուլանժէ իւր եռեւ ժողովրդային հռոսնք մ՚ունի. Իրաւ, Մարսիլիոյ գաւառն 1,000 քուէ միայն կուտայ Պուլանժէ զօրավարին, բայց այն ալ 40,000 քուէով բացարձակ ընկերվարական–յեղափոխական մը Երեսփոխան կ՚ընտրէ, ղՊ. Ֆէլիքս Բիա. Փրանսայի երրորդ քաղաքն է Մարսիլիա, և Ընկերվարակա՛ն մը կը կոչուի ներկայացուցիչ լինել այնպիսի կեդրոնի մը. Ո՛չ ապաքէն այս ընտրական իրողութիւնը չատ ծանրակչիռ են. Ո՛չ ապաքէն իրաւացի են այն երկիւղներ որք կ՚արտայայտուին Փրանսայի առաջնակարգ ընդհանուր ընտրութեանց վրայ, յորս առնկնկալ փորձանք մը,—ժողովրդային զգացմանց յանկարծակի յեղաշրջում մը,—կրնայ վերջ մը տալ Հանրապետութեան.

ՓՐԱՆՍԱԿԱՆ ԴՈՐՈՑԻ ԾԱՐԻՒԼՔ

Թուռ լրագրոյն մարտ 19 ի թուոյն մէջ կը կարդանք.

«Արեւելքից Փրանսական դպրոցներու գործին ի նպաստ գրական երեկոյթ մը տեղի ունեցաւ երեկ իրիկուն Լիւքսեմպուրկի ակմբին մէջ, Նախագահութեամբն Պ. Ժիւլ Սիմոնի. Ներկայ էին Պ. Ժիւրիէն տը լա Կրավիէռ, Նախագահ, և դեր–նախագահ Պ. Վալլոն, Մերկոյտի անդամ, և Պ. Վակիւէ մարքիզ, Պ. Բոլ Տէշանէլ, Երես. փոխան, և անդամք կեդրոնական մասնախմբին.

«Պ. Ժիւլ Սիմոն փայլուն բանախօսութեամբ մը բանալով նիստը, ցոյց տուաւ թէ Արեւելեան մէջ ո՛րպիսի կարեւոր դեր կը կատարէ Փրանսացի կրեօրը. Պ. Ժ. Սիմոն նախ պնդեց, հակառակ ընդհանրապէս ընդունուած գաղափարին, թէ Փրանսացիք իրենց դրացւոց չափ լաւ գաղթականներ են հեռաւոր երկրաց մէջ, քանի որ աշխարհի ամեն կողմը ցրուեալ կը գտնուին. «Գաղթականութիւններ կորուսինք արդարեւ. բայց ո՛չ թէ օտար երկրաց մէջ, այլ Փարիզի մէջ կը կորուսանենք մեր երկրալոութիւնները. Մեր քաղաքական յանցանքներովն է որ կը վտանգենք մեր գաղթականութիւնները. Ահա՛ Քանատա, երկիր մը որ Փրանսացի կը մնայ մեր աղէտներուն և մեր սխալներուն հակառակ, և որ եւս քան զեւս Փրանսայի կը չարի գաղափարաց չնորհիւ, առանց Փրանսայի մէջ ամենայն հաւանականութեան ի գլուխ պիտի հանէ.»

«Պ. Ժ. Սիմոն չարեց թէ «մեզ համար գաղթականութիւններ պատրաստ ողղ ո՛չ թէ մեր զինուրներն են, այլ մեր միսիոնարները.» Գովեց Փրանսացի վարպետներն, «որք կ՚ընտրեն այն երկիրներ ուր աւելի տառապանք կ՚քաշեն իրենց, և ուր աւելի թշուառութիւնք կան վիսիթարութեան կարօտ». Ակնարկելով Ափրիկէ Լավիժըրի կարդինալին կատարած գործը, Պ. Ժ. Սիմոն ըսաւ. «Ո՛չ Տիւբեռէ ծովական, ո՛չ ալ Պիւժօ մարեշալն, այլ եպիսկոպոսն է որ պիտի տայ մեզ զՍվրիկէ. Զատուած մտցուցէք այս հոգւոց մէջ, և ապա պիտի մտցնէք հոն քաղաքակրթութիւն և հայրենիք.» Մի համաժողով ծախսարութեամբ ընդունուեցաւ այս բանախօսութիւն, Խոտացի Մխիթար մը ապա բացատրեց սա գաղափար թէ Փրանսա և Ռուսիա միաբանութեամբ կրնան պաշտպանել քրիստոնէութիւնն, և Պ. Ժօրժ Բրիս չհապգրգիռ բանախօսութիւն մ՚ըրաւ «Արեւելքի մէջ փրանսական դպրոցներու և փրանսական ազդեցութեան վրայ».

ՊՈՒԼԿԱՐԱԿԱՆ ՏԱԳՆԱՊ

Ֆերտինանտ Իշխանի անկման հաւանականութիւնը մտացև գործոց վրայ խորին տպաւորութիւն ըրած է թէ ի Պուլկարիա և թէ յԱրեւ. Բուժելի. Շատ մը տպալ որք քաղաքներու և գիւղերու մէջ կալուածներ ունին, կը վաճառուին զանոնք, և նախարարք Ազգային Դրամատան մէջ իրենց ունեցած դրամներն ետ կ՚առնուն. Նախարարական կուսակցութեան մէջ վհատութեան և կազմալուծութեան նշաններ կ՚երեւին. Ֆերտինանտ Իշխանին սիրելի և պուլկար բանակին մէջ նշանաւոր Բոռով հազարապետին Պ. Սթամպուլովի և Մ՚ոդքուրով գինդապետի հրամանաւ ձերբակալուին, որ տեղի ունեցաւ Իշխանին կամաց հակառակ, գէշ նշան մը կը համարուի. Գործը գրեթէ գաղթակղան հանգամանք մը առաւ այնու զի Ֆերտինանտ Իշխան գնաց Բոռով հազարապետին մօտ, որ իւր տան մէջ բանտարկեալ է, որպէս թէ մխիթարելու համար զնա, և Իշխանին մայրն ալ, Բլէժանդին Իշխանուհին, այցելութիւն տուաւ հազարապետին կնոջ. Արմատականաց պետ Պ. Ռատոսլաւով կը չանայ պահպանողական և ռուսասէր Պ. Բաթվէլովի հետ դաշնակցիլ Պ. Սթամպուլովի կուսակցութեան դէմ. Պ. Ռատոսլաւով լրագիրը կը գրէ թէ անցեալ տարի Սոֆիայի բանտերուն մէջ պահուած քաղաքական մարդոց գանակոծումն և խոչոնգուէրը Պ. Սթամպուլովի հրամանաւ տեղի ունեցած են. Ա՛ռ այս Պ. Սթամպուլովի լրագիրը կը պատասխանէ թէ այդ եպերելի խոստութեանց հեղինակը ժամանակին նախարարապետ Պ. Ռատոսլաւով է, որ գործած էր խնամակալ Պ. Սթամպուլովի հրամանաց հակառակ. Փոխանակ Ռուսիոյ դէմ միանալու, Պուլկարաց ազգային կուսակցութեան տաքնապալի ժամանակի մը մէջ այսպիսի երկպառակուիզ չատ ազեուալի հետեւանք կրնայ ունենալ.

Թաւրէն կ՚իմանայ թէ Թէհրանի անգլիական նոր դեսպան Սըր Հէնրի Տ. Ուոլֆ պաշտօն ունի խորհուրդ տալ պարսիկ կառավարութեան որ երկաթուղիներ չինէ իւր երկրի մէջ, եւ Անգլիոյ գործակցութենէն մեծապէս օգուտ քաղէ Պարսկաստանի անտեսական զարգացման համար, այսու չէզոքացնելու համար ռուսական ազդեցութիւնն, որ ազատ ասպարէզ գտած թուի լինել.

—Հանգուցեալ Լորա Լայնս երեք միլիոն ֆր. ի հաստութիւն թողեր է, իւր Հօր՝ ծովակալ Լայնսի՝ սուրն և Վիքտորիա Թագուհւոյն, Վեհ. Սուլթանին և Շահնաստանի Թագուորին կողմէ չնչեալ ծովակալին տրուած նրբերները կատակեր է Նորֆոլքի Դքսին.

—Վատիկան ազատ է ևդեր թէ Ռուսիոյ հետ կրօնական նոր դաշնագիր մը (Քոնքորտ) պիտի կրնայ կնքել Զատիկէն առաջ.

—Կալիչիոյ մէջ բազմաթիւ գիւղեր ողողեցան, և հազարաւոր բնակարանները և մեծ քանակութեամբ արջառաց հոտեր չորց ներքեւ մնացին.

—Աւստրիոյ Կրաձ քաղաքին ուսանողաց երեք ընկերութիւնք, Սոխէա, Ֆրեդոնիա և Քարինթիա անուն, որք պաշտօնապես ներկայացուցիչ ղրկած էին Վիլհէլմ կայսեր յուղարկաւորութեան ի Պերլին, լուծուեցան Սգիրիոյ աւստրիական կուսակալութեան հրամանաւ. Վիէննայի Կառավարութիւնը տհաճութեամբ կը տեսնէ իւր գերմանազգի հպատակներուն Գերմանիոյ ժողովրդեան հետ ազգային համերաշխութեան արտայայտութիւնները.

—Հունգարիոյ քաղաքաց ոմանց մէջ, Բէչքա, Արատ, Լաւրն, մարտ 15ին տօնեցաւ 1848ի մաճառական յեղափոխութեան տարեդարձը. Դուռմառներ եղան, ճառեր արտասանեցան. Ի Բէչքա Հաժայարանի դասախոսներ և չատ մը ուսանողք մասնակցեան այս ցոյցերու. 1848ի մաճառական յեղափոխութիւնն Աւստրիոյ դէմ ուղղեալ էր. Բայց հիմակ ա՛յնչափ ազատ է Հունգարիա և Աւստ-

---

—)(53)(—

ԹՈՐԹՕՆ ԱՐԵՒԵԼՔԻ

ՓՕՌԹԻՒՆԷ ՏԻՒ ՊՈՒԼԿՕՊԷ

ՍԻՐԱՑԻՆ ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

Այդ դասարանին մէջ, ասանին ինը գործէն այսպէս կ՚ընծանան եւ Լիւսիէնի մտքէն չէր անցներ թէ կրնար բացատրութեան մը հանդիպած լինիլ. Միայն թէ, հարկ էր փութալ, վասն զի իրեն դէմ ուներ անանկին որ արդէն մեծ դեր մը խաղացած էր իւր կենաց մէջ եւ դիպուած մը բաւական էր իւր բոլոր խորհուրդներն ի դերեւ հանելու համար.

Լիւսիէնն բաժնուած էր Բօլ հօրեղբօրմէն, առանց նորա հետ ժամադրութիւն մը որոշելու. Հետեւաբար կատարելապէս ազատ էր իւր չահուց նպաստաւոր եղանակաւ գործածել ժամանակն եւ փութ չէր ընել գիտնալ ճշդիւ թէ ընտանեկան ո՛րպիսի կապերով իրեն կապուած էր Նեապոլ.

Ուրիշ մը, իւր տեղ, բուռն անձկութեան մը պիտի մատնուէր այդ գաղտնիքը պարզելու համար. Լիւսիէն, ինքն, յստակ կերպիւ կը նշմարէր չարձակման բուռն կէտ նպատակին.

«Հո՛ն է Թուլօն» ըսաւ ժամանակաւ Պոնապարտ, տակաւին պարզ հարիւրապետ, ցոյց տալով Փորը–Ճիսարդարի ամրոցը զոր Գօնմանիօնի անհանգար զօրավարք չէին խորհեր քաղաքէն առաջ առնուլ, եւ այս բան չէր կեան եզաւ իւր վինուորական բաղդաւորութեան.

Գալլիքօանիայի բաղդախնդրին համար նախ եւ առաջ Սիմոնէի սիրան էր զոր հարկ էր գրաւել յարձակմամբ, վասն զի մօրը սիրտը չհան էր արդէն եւ հօրեղբայրն եւս պիտի հանակերպէր, երբ անձնատուր լինէր իւր եղբօրդ ուտարն.

Իւր յատակագիծն ամեն մանրամասնութիւններով որոշելէ յետոյ, Լիւսիէն օր չի կրցոյ պատերազմիլ մելու համար. Եւ ոչինչ խնայեց զրպէս զի, առաջին ճակատամարտէն, վճռական յաղթանակ մը չհան.

Ամսոյս, ըմբռնելով թէ հարկ էր այնպիսի երեւոյթ մը տալ իրենց հանդիպման որ կանխամտածուած չհամարուէր այն, դէպ ի Մօնսօ դարատանն յառաջացաւ հետիոտն, գաւազան մը ի ձեռին եւ սիկառ ի բերան, նման բարերատուիկ մարդու մը որ դատարկաքրձութեամբ կ՚ապասէ ընթրեաց ժամուն.

Ամսոյս հանդերձ չմոռցաւ իւր արդուզարդը խնամել, եւ որովհետեւ քանի մ՚օր միջոց ունեցած էր հանդերձներ պատրաստելու համար, յոյժ վայելուչ եւ մաքուր կերպով հագուեցաւ.

Իւր գնածին ազնուականութեան չնորհիւ համակրելի երեւոյթ մ՚ունէր և այն երիտասարդներէն էր նա որք աննշմարելի չեն անցներ բնաւ բագնութեան մը մէջ.

Կրնամ Օղէյէն ի Մաղէն եւ Մալլերայ պուլվարին վրայ, ուսանից անցաւ, դէպ ի դարատանն երթալու համար, մէկէ աւելի կանգէ ակնարկ մը ուղղեցին այդ կայտառ երիտասարդին.

Աչեներն ալ համոյ կ՚երեւէր նա. բարձր դասու կանոնց՝ իւր ազնուապետական բարեձեւութեամբ, կիսաչարկի կանոնց՝ վասն զի մեծամարթամ կենցաղաւէրմ մը երեւոյթն ունէր, եւ զործաւոր աղկանց՝ վասն զի խրախճ կերպարան մ՚ունէր.

Եւ այդ օրն ամենուն սքանչացումն ալ ի դերեւ կ՚ելնէր, վասն զի Լիւսիէն եւ ո՛չ իսկ կը նկատէր զանոնք. Նա ճանչայ եւած լինելով հազուագիւտ երէ մը որսուլու համար, ուրիշ երէներու զեղծ պնդ եղբ տարտղնր չէր բնաւ.

Գարատանին մերձենալու պահուն, մտածեց թէ ո՛ր կողմէն ներս պիտի մրտնէր. Տիկին Նուազէ ճշդած չէր այն վայրն ուր սովորաբար կը նստէր իւր ազկական հետ, եւ պարտէզը բաւական ընդարձակ լինելով անկարելի չէր որ չբզող մը մէջէն անցնի առանց հանդիպելու իւր փնտռած անձին. Սակայն Լիւսիէն որոշած էր ամեն կողմ ման գալ, մինչեւ որ գտնէր երկու կիներն, եւ պարզամտութեամբ ներս մտաւ այդ վանդակէն որ Մալէքրպ պուլվարին վրայ կը բացուի.

Անդ ի՛սկի կոր ծառուղի մը, կերպ կերպ նստարաններով զարդարուած և պաշարուած բազմաթիւ մանուկներով, այնպէս որ արգիլեալ է կառաց սրարշաւ ընթանալ այնտեղ.

Սքանչելի օդ մը կար եւ միջօրէի սահմիկ չերմութիւնն անցած լինելով, խուռն բազմութիւն լցուած էր դարատանին մէջ.

Զօրի նստարաններուն վրայ դիպուած էին աղախիններ, ստնտուներ եւ պինուրակներ. Գեղջուկ ընտանիքներ չրջանակ կազմած էին բոլորաձեւ չարուած աթոռներու չուրջը. Մի քանի սերտաբոք առանձնացած էին մենաւոր ուղիներու վրայ. Եւ զարնային արդուզարդք՝ ծաղկանոցի եղջերաց նման չարք մը կը կազմէին դալար մարգագետնոց չուրջն, յորս թաղպետական ոռոգմունք ծիրանի գօտւոյ մանրանկարի մը նման կը փայլէին.

Լիւսիէն մտածեց թէ Տիկին եւ Օր. Նուազէ նախընտած լինելու էին անգադմանդ ճեմիներն, ուստի դէպ ի սղ դարձաձ խուզարկելու համար առաջնին եղերքը, զոր կը չրջապատեն արհեստական ուեբրաիք սիներու չարքի մը, միակ մնացորդ վաղեմի դարատանին որ ժամանակին ճաշակաւոր պատրաստուած էր Ցեղափոխութենէն առաջ որ գրաւեց զայն Օրլէանեան արքայական Տան միւս ստացուածոց հետ.

Քանի մը հէդ արարածներ միայն նշմարեց, որք յոյժ չքաւոր կերպիւ հագուած լինելով, չէին համարձակեր վայելչագեաստ ճեմողաց հետ խառնուիլ. ուստի փութաց մեծ ծառուղին վերադառնալ. ուստից սնգաւ երթալ չրջելու համար պարտիզին միւս մասն որ Ութսալ թաղին եւ Ռամպարան փողոցին կողմը կը տարածուի.

Այն տեղ մենաւոր եւ մանուածապատ ուղիներ կան ուր կը դիմեն գալարեաց եւ տատերայ սիրող խաղալկեաց անձինք. Լիւսիէն դնացուցած մ՚ունէր թէ մայրն ալ այնիկ պիտի գտնէր անոնց մը առանձնացած, եւ պահ մը աստ անդ թափառելէ յետոյ, կարծեց նշմարել զանոնք, իրմէ քանի քայլ հեռաւորութեամբ, մաղնոլիներոյ մը տակ.

Այսպէսով չէր թէ անոնք էին, վասն զի կրնային իրեն դարձուցած էլլն, սակայն մայրը ճանչցաւ հոյակապ գլխարկէ մը որ գագեաց յատկապէս պատրաստած էր վիպասէր այրերէ մը գլուխը զմեկնելու համար.

Մեղմիկ անոնց պիտի մօտենար եւ կը պատրաստէր արդէն այն չարժուժը զոր պիտի ունենար իւր զարմանքն եւ ուրախութիւնն արտայայտելու համար, երբ կողմնակի ծառուղիէ մը կին մը դուրս եկաւ որ այնքան չուտ կը քայլէր որ գրեթէ իրեն բաղկեցաւ.

—Ա՛հ, գոչեց իւր դէմ կանգնելով, այնպէս որ իւր անցքը կ՚արգելուր, դիտէի որ վերջապէս պիտի գտնեմ զքեզ. Այժմ գտայ և յետ տեղի պիտի ընես.

Այդ կինը Զօէ Քօլինեան էր.

Լիւսիէն, բարկութենէն դժգունած, ուժգնապէս մղեց զայն.

—Քեզ ժամ ընելու. Ժամանակ չունիմ եւ ոչինչ ընելիք ունիմ քեզ, ըսաւ.

—Բայց ես քեզ խօսելիք ունիմ. Երեկ Թայ տուի ու մեկնիս վասն զի չէի ուզեր այդ պարոնին առջեւ երեսիդ տալ վարմունքդ. Այս անգամ առանձին ենք եւ ձեռքէս չես ազատիր. Մի՛ փորձեր փախչիլ.

Լիւսիէն մեծ փափագ կ՚զգար իւր նախկին տարփահէզն վիրն ոչրելու, բայց չպիտի կարենար անոր ձեռքէն ազատիլ առանց ազմուկ յարուցանելու եւ այդ պարագային մէջ՝ տարակոյս չունէր որ Տիկին Նուազէ եւ իւր գուստրը պիտի լսէին ազմուկն, ուստի խոհեմութեամբ հարմարեց քաղցր ընթացք մը բռնել, եւ մանաւանդ հեռանալ այն ծառէն որուն ներքեւ կը գտնուէին երկու կանայք.

—Ինչ պատճառաւ այն կողմը կը դիմես չարունակ, հարցուց յանկարծ Զօէ որ նշմարած էր զանոնք.

—Այն պատճառաւ որ չեմ ուզեր ծանր ծանակ լինիլ, պատասխանեց Լիւսիէն քայլերն ուղղելով դէպ ի մեծ ծառուղին; Լսէ՛, եթէ կ՚ուզես, բայց աւելի ցած խօսէ.

Զօէ բոլորովին յուսահատած չէր դեռ իւր անհաւատարիմ տարփածուն ի կարգ բերելու համար. Իրեն համար կարեւորութիւն չունէր որ տեսակցութիւնը քիչ մը հեռուն կատարուի. Ուստի Լիւսիէնին հետեւեցաւ առանց եռին գառնալու, դիտելու համար այն ածիվնէն որոց ներկայութիւնը կը խանգարէր զայն.

Մի քանի քայլ յառաջացան քով քովի, առանց բառ մ՚արտասանելու. Այսպ, կանգ առնելով յանկարծ գալարեաց թուփի մը մօտ, որ կը ծածկէր զիրենք.

—Վերջացուցէնք, ըսաւ Լիւսիէն. Եբէկ յայտարարեցի զեզ թէ մեր միջեւ ամեն յարաբերութիւն խզուած է այլ եւս. Նոյնը կը կրկնեմ այժմ եւ կը հրաւիրեմ զքեզ որ հանգիստս չխռովես. Ինչո՞ւ կը հալածես զիս. Մի՞թէ ատակ կ՚ուզես.

—Բա՛ւ ատակիդ պէտք չունիմ. Զքե՛զ կ՚ուզեմ.

(Շարունակելի)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐ

Ընդհանուր ժողովի նիստերը կսկսվին ժամը 8-ին երեկոյան։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՀՐԱՄԱՆ

Ի ՄԱՐՏԻ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՉԱԿԱՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հայկական Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետութեան Վարչական Կարգադրութեան Մասին

Հրատարակութիւն Հայկական Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետութեան Կառավարութեան

Հրատարակութիւն Հայկական Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետութեան Կառավարութեան

Տպարան Կառավարութեան

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

Ա. Ա. ԱՐՇԱԿՈՒՆԻ

ԱՐԵՒԵԱՆ ԵՂԲԱՐՔՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏՈՒՑ ԵՒԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ՄՏԱՒՈՐ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՄԱՐԿՈՒՍ

Ի ԳԱԼՈՒՍՏ ԵՒ ԱՄԵՆ ԱՅԼ ՄԱՍՆԱԿԻՑ ՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆՔ

120

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԱՐՏԻՐՔՈՎ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

Մարիոյ անուն վիպակին կարեւորութիւնը ոչ միայն անոր հեղինակին տաղանդին մէջ է, այլ եւ անոր մէջ պարունակուած գաղափարներուն մէջ։

Ի ԳԱԼՈՒՍՏ, Կիւլպենկեան Հիմնարկի Լիսաբոնի գրադարանին դիմաց, 90 Ա ՊԱՐՈՆ, Ծանօթ Ուսումնական Գործակալութեան Գրասենեակը։

ՄԱՐԻՈ

ՎԻՊԱԿ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՇԽԱՐՀԷՆ

ՀԱՏՈՐ ՄԱՐՏԻՐՔՈՎ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՏՈՒՑ ԵՒԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ

ՄՏԱՒՈՐ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՔ